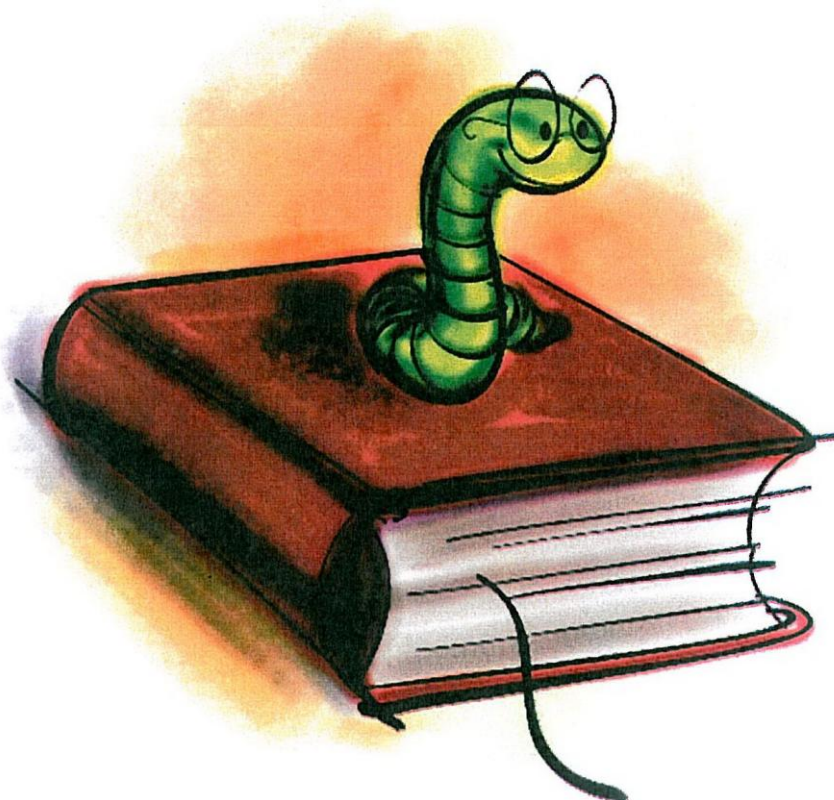

Základní škola, Liberec
Dobiášova

5. číslo, prosinec, školní rok 2011/2012

I V DOBIÁŠEK

Příspěvky v časopise jsou ryze žákovské práce. Mohou se v nich vyskytovat stylistické nedokonalosti, případně jiné chyby, které nebyly zcela vymýceny a opraveny. Žáci jsou na cestě a pracovat tímto způsobem se teprve učí. Buďme shovívaví.

Milí čtenáři,
zdravím vás v tomto školním roce, tentokrát, jak jste si si všimli v novém barevnějším provedení.

Vy už se těšíte na Ježíška, ale přesto máte hromadu školních povinností. Proto mi dovolte, abych vás mohl zase přivítat v novém školním roce a popřál mnoho štěstí a úspěchů a abych vás všechny hlavně potěšil vašimi zajímavými příspěvky, jejichž množství a pestrost mě velice potěšily.

Dnes vám přináším:

1. soutěž o nejzajímavější zážitek!!!!

Dejte hlas tomu příspěvku, který se vám nejvíce zalíbí. Ve hře jsou atraktivní ceny!!!! Anketní lístky si vyzvedněte u svých třídních učitelů a po vyplnění je zase odevzdejte svým třídním učitelům. **Vítěz soutěže a jeden vylosovaný hlasující obdrží hezkou odměnu.** Uzávěrka hlasování bude 31.ledna 2012, výsledky vyhlásíme v únoru!!!

2. Dále vám dnes nabízím anketu: Co nás baví ve škole? a Co nás baví mimo školu?

3. Vaše vyprávění z různých akcí, které podnikáte se školou, několik vašich básniček a obrázků.

Děkuji vám za zajímavé příspěvky a už teď se těším na další vydání časopisu DOBIÁŠEK!!!!

Přeji pěknou zábavu při čtení.

Váš Dobiášek
casopisdobiasek@seznam.cz

Na přípravě časopisu se podíleli:

Michaela Musilová, Katka Štulíková, Nikola Ničová - IX.B

Martina Minářová - VIII.A

Veronika Strnadová - VII.A

Patrik Preisler, Diana Dědková, Kristýna Nechvilková, Veronika Krejčová - VII.B

Veronika Krátká - VI.A

Ama Péčová - V.B

Katka Svobodová, Bára Kociánová - V.A

Katka Sakmaryová, Tereza Karásková - V.C

Příspěvky do soutěže

Tak je tu další ročník časopisu Dobiášek. Doufám, že se vám všechny příspěvky budou líbit.

1. příspěvěk

Legoland

Minulý rok v červnu jsem byl s tatškou, bratránkem Matýskem a se strejdou v Legolandu! Byl to pro mě dárek k narozeninám. Něco takového bych nikdy nečekal. Rodiče asi věděli, co bych si přál, protože mojí nejoblíbenější hračkou jsou lego kostičky.

Vyrazili jsme brzy ráno strejdovým velkým autem. Cesta byla dlouhá asi 500km. Na snídani jsme se zastavili v McDonaldu – začalo to dobře. Cestou jsme se dívali z okna a krajina byla stejná jako u nás. Vůbec jsme nepoznali, že už jsme v Německu. Najednou se na kruhovém objezdu objevily tři velké lego kostičky a bylo jasné, že jsme v cíli. Když jsme vystoupili z auta, všimli jsme si, že strejdovo auto má pořádného kníra, mouchového kníra. Že by chtěly mouchy také do Legolandu?

Hned u vstupní brány jsme se vyfotili. A už jsme letěli dovnitř.

První na co jsme šli, byla horská dráha jménem Project X. Byla skvělá! Ze začátku sice nic moc, ale pak se to rozjelo tak, že jsem musel zadržovat dech, protože mě lechtalo v žaludku. Pro zklidnění jsme navštívili 4D kino. To ale vůbec nebylo na zklidnění, protože třeba když se ve filmu roztřístili pomeranče, ta šťáva na nás padala, nebo když zmražená příšera kýchla, posypal nás sníh. Fakt hustý! Pak následovala prohlídka mořských ryb v akváriích v Lego Atlantis. Další horská dráha byla s překvapením. Z ničeho nic v mlze se objevil drak a těsně u něj jsme prudce zatočili a pak to byl pěkný sešup.

Všude kolem nás byli zmenšené Benátky, Berlín nebo třeba letiště. Ale nejlepší z Legolandu bylo Hero Factory! Robotická ruka, ve které jsme byli připoutaní, lítala ze strany na stranu, nahoru dolů, ani jsme nevěděli, kde máme hlavu a kde nohy. Vše jsme nakonec našli správně na svém místě a mohli vyrazit domů. Všem bych moc přál, aby se tam někdy dostali.

2. příspěvěk

Dortová bitva

Měla jsem oslavu narozenin. Na té byla dortová bitva. Přišla na ní i paní učitelka. Když měla bitva začít, tak jsme se převlékli do náhradního oblečení, abychom se neušpinili. Paní učitelka na sobě měla malířskou kombinézu. Pak jsme šli ven. Já si vlezla do papírového klauna a všichni po mě házeli mufiny se šlehačkou. Pak jsme si všichni vzali šlehačku a házeli jsme s ní po sobě. Pak jsme se všichni vrhli na paní učitelku a hodněkrát jsme ji trefili do obličeje. Můj bratr se pak vrhl na vedoucí mé oslavy. Řekla bych že se to všem líbilo. Pak jsme šli dovnitř a převlékli jsme se. Pak si pro moje kamarádky přišli rodiče. Zůstala jsem tam já, Karolínka, Hanička a Verunka. Když jsme si hrály, všechno jsme to tam strašně rozkramařily a pak jsme to musely uklízet.

3. příspěvěk

Fotbal

V říjnu jsem dostal k narozeninám od tatky vstupenku na fotbalový zápas Česko-Španělsko. Měl jsem ohromnou radost, že uvidím na vlastní oči některé fotbalové hvězdy. Hrál se v Praze na stadionu Sparty na Letné. Přijeli jsme asi dvě hodiny před zápasem. Zrovna, když jsme přecházeli silnici ke stadionu, projížděli okolo nás autobusy se španělským a českým týmem. Z okna autobusu nám zamával i Baroš, Jiráček a Rezek. Viděli jsme i Tomáše Rosického a Petra Čecha. Pak už jsme šli na tribunu, kam jsme měli lístky. Než nastoupili hráči k rozcvičení, podívali jsme se ke stánkům, ve kterých prodávali dresy, šály, čepice, odznaky a další věci. Děda mi koupil šálu v barvách české a španělské vlajky. Pak už to začalo. Hned v 5. minutě jsem dostali gól, který vstřelil Petrovi Čechovi jeho spoluhráč z Chelsea Chuan Matta. V tu dobu si Španělé dělali na hřišti, co chtěli a naši fotbalisti se nestačili divit. Ve 20. minutě už to bylo 0:2. Xabi, Alonso z Realu Madrid se trefil přesně k tyči po krásné akci Davida Silvy, který byl asi nejlepší na hřišti. Ani ve druhém poločase jsme neměli šanci. Španělové jsou opravdu výborní hráči a našim skoro nepůjčili míč. Navíc po ošklivém faulu Hubschmana jsme dohrávali v deseti. Vidět hráče jako jsou Španělové ze třetí řady byl opravdový super zážitek. Zatím jsem je viděl jenom v televizi, ale teď jsem byl pět metrů od nich a nedokázal jsem pochopit, jak jsou rychlí a co všechno umí s míčem. Škoda jen, že nehrál Iniesta a Fabregas. Třeba je uvidím někdy jindy. Ale hráči jako Puyol, Pique, Torres, Xavi nebo David Silva mi je vynahradili. I přesto, že jsme prohráli 0:2, to byl můj největší zážitek a rád bych jel někdy na další podobný zápas. Třeba Češi nakonec postoupí na mistrovství Evropy a my bychom mohli jet do Polska fandit. Takový zápas proti Anglii, to by byla paráda. Tak budu držet palce v baráži s Černou Horou.

4. příspěvěk

Dovolená v Tunisu

O prázdninách jsem byla v Tunisu. Našla jsem si tam kmošky. Nejvíce se mi líbilo moře, když byly vlny. Skákali jsme do nich a byly větší než my. Na pláži ten písek hrozně pátil. Proto jsme museli nosit pořád boty. Z moře jsme šli do bazénu. V bazénu jsme cvičili vodní gymnastiku. Na oběd jsme měli švédské stoly. Tato dovolená se mi moc líbila. Nejvíce let letadlem.

5. příspěvěk

Na půdě straší?

V sobotu ráno jsme jeli k babičce. Zrovna když jsme přijeli, začalo pršet. Vešli jsme dovnitř, ale nic podivného se nedělo. Jenom tam stála nějaká paní, která držela v ruce kočku. Pak jsme zaslechli babiččin hlas. „Ano ráda, paní Macourková, ráda vám vaší Micku pohlídám.“ Jen co paní Macourková odešla, rozběhli jsme se k babičce. Babička nám řekla, že kočku paní Macourkové pohlídá. Běželi jsme se přivítat s tetou na půdu. Micka právě zmizela. Ráno když jsme šli za tetou pro máslo, uviděli jsme podivné blikání a tak jsme šli radši dolů. Když jsme si šli lehnout, slyšeli jsme dup dup dup. Když to přestalo, uslyšeli jsme: Micí, Micí, Micí. Dodali jsme si odvahy, vzali baterky a šli jsme na půdu. Pomalu, pomaličku. Schody vrzaly, ale my jsme šli dál. Otevřeli jsme dveře a co jsme neviděli... Kočka Micka měla kořata. Snegli jsme dolů Micku i kořata. Byla tam už paní Macourková. Nabídla se, že kořata odveze na veterinu. Za hodinu nám zavolala, že kořata jsou zdravá. Otcem je prý náš kocour Edmund a my si můžeme vzít dvě kořata.

6. příspěvěk

Výlet v Německu

O prázdninách jsem byla s tetou, strejdou a bratrancem v Německu v Drážďanech (Dresden). Bylo tam hezky teplo. Byly tam různé památky. Jenže my jsme se šli podívat na různé věci a třeba nějakou věc koupit. Nejdřív jsme se šli najíst do KFC. Pak jsme vyrazili do obchodů. Měli tam docela hezké věci. Strejda si koupil boty v krámě, kde měli i hračky pro děti, aby se zatím zabavili jako třeba klouzačka, kolotoč a jiné zajímavé hračky, co tady nemáme. Bylo to super. Potom jsem šla s tetou koupit hračku pro brášku. Pak jsme se šli nasvačit a potom jsme jeli domů do Liberce (vlakem). Výlet se mi moc líbil.

7. příspěvěk

Na Kristýně

Letošní prázdniny jsem prožila na Kristýně v Hrádku nad Nisou v podnikové maríngotce mého tatínka. Když jsme tam přijeli, tak jsem si myslela, že to budou obyčejné prázdniny, ale nebyly. Vedle naší maríngotky stála další podniková maríngotka a v ní byla dívka jménem Bára se svojí rodinou. Ještě den nám trvalo, než jsme se skamarádili a potom nám to přátelství vydrželo celou naši dovolenou a nejen tu, píšeme si i teď.

V pondělí jsme zašli s Bárou a mým mladším bráškou Vojtíškem na hřiště, kde měli zase jiné prolézačky, než jsou u nás u paneláku, tak nás to tam hodně bavilo. Houpali jsme se, klouzali jsme se, stavěli hrady z písku a hlavně jsme se honili, což bylo něco pro mého brášku. Večer táťka ugriloval bílé klobásky a buřtíky-to byla mňamka!

V úterý jsme s Bárou hráli karty a pak jsme zase uháněli na hřiště. Večer táťka pro změnu udělal ohniště a zase jsme si opékali dobrůtky. Pak vyndal i gril a ugriloval masíčko, takže zase mňamka. Potom jsem bráškově připravila stezku odvahy. Cestou našel spoustu věcí, které tam nepatří a já si myslela, že nenajde všechny, ale našel.

Ve středu bylo krásně. Hrozně jsem se těšila, že půjdeme k vodě hned od rána, ale mamka si vymyslela, že pojedeme na nákup do Německa a do Polska a že k vodě půjdeme hned, jak se vrátíme. Jenže cestou nám rupnul výfuk u auta a museli jsme jet rovnou do Liberce do opravny, kde nám to naštěstí stihli opravit, než jsme se vrátili z oběda, takže jim to dlouho netrvalo a my vyrazili opět směr Kristýna a už jsem se viděla u vody, protože slunce ještě pořád páliło. Vysedli

jsme z auta, vzali ručníky, plavky a už jsme uháněli. Po chvilce za námi dorazili i rodiče. Dali si rovnou pívko u stánku po náročném dni a už jsme se všichni cákali. To byla paráda. Přišla tam i Bára, tak to bylo ještě lepší. Házeli jsme si s balonem, šli na trampolínu, baštili pizzu a večer jsme si opět opékali. Ve čtvrtek jsme byli zase u vody. Dali jsme si zmrzlinu, která stála 45,-kč, protože byla vyrobená pro kosmonauty. Za Bárou pak přijela sestřenice Michaela, tak nás na to hraní bylo aspoň víc. Rodiče tam učili brášku jezdit na kole bez koleček a moc dlouho mu to netrvalo. Když se to pořádně naučil, tak začal machrovat na chlapečka z další maringotky, že si dají závody, protože oběma byly 4 roky, tak jsme se u toho všichni hodně nasmáli, jak všude padali. Ale nebrečel ani jeden. Můj bráška chtěl tolik vyhrát, že mu cestou upadla bota z nohy a jen aby ho ten druhý kluk nepředjel, tak ten kus odjel i bez té boty, ale VYHRÁL. My jsme se s holkami potom šly projít a objevily jsme v kempu indiánské městečko. Byla to nádhera. Pak jsme šli s rodiči do restaurace, která se jmenuje Áčko. Rodiče si tam dali pívko, my něco dobrého na zub a já jsem pak šla tančit Zumbu, která tam byla dvakrát týdně.

V pátek jsme šli s rodiči na procházku kolem Kristýny zase druhou stranou, než jsme chodili a byla tam atrakce jménem AQUAZORBING a to jsme si nenechali ujít. Hned jsme do toho šli. Večer přijela do pronajaté chalupy naše teta Gábina se strejdou Bohoušem, protože tetě bylo 40 let, tak jsme to pořádně oslavili. Strejda dovezl plynový gril a spoustu masíčka, udělali jsme saláty, chlebičky. No to bylo dobrot. Spát jsme šli pozdě v noci a vůbec jsme nebyli ospalí.

V sobotu naši už pomalu balili a my jsme si šli zase hrát s Bárou a potom jsem šla opět na Zumbu. Mrzelo mě, že už další den jedem domů. Tak ráda bych tam ještě zůstala. Co se dalo dělat. Ráno jsem ani nevěděla, že během toho, když já spala, mamka už sbalila zbytek věcí a čekalo se jen na mne, až se probudím. Najedli jsme se a už nás čekalo zavolat PÁPÁ KRISTÝNO!!! Jediný na co jsem se domů těšila byla jen vana s vařící vodou. Sprcha na Kristýně totiž nic moc.

8. příspěvěk

Cesta na dramtāk

Jeden čtvrtek jsme čekaly na zastávce před školou, jely jsme na dramtāk. Uběhlo pár minut a přijel autobus. A už z dálky jsme si všimly, že je nový, jmenoval se BUSLINE. Byl krásný říkaly jsme si že bychom s ním chtěly jezdit pořád. Nastoupily jsme do autobusu a sedly jsme si na dvojsedačku za řidiče. Všechno nám zatím perfektně vycházelo, ale pak se stala ta věc. Zastavovaly jsme na zastávce Fugnerova a řidič vystoupil a šel vyndat sjezd pro vozičkáře a když se vracel zastavil se u nás a obyčejně řekl: „Holky, co kdybych vám dal hadr?“ V duchu si každá myslela něco jiného a nakonec jsme se udiveně zeptaly: „Cože?“ Vyklubalo se z toho to, že jsme mu prej kopali do kajuty pro řidiče, což nebyla vůbec žádná pravda. Ale to nebylo všechno, stály jsme na křižovatce před Šaldákem a na ceduli byla napsaná ulice, kterou jsme ani jedna neznala. Lucka jí přečetla a já řekla: „COŽE??“ Lucka jí chtěla přečíst ještě jednou, ale nestihla to, naklonila jsem se přes ní k okýnku, abych si tu ceduli přečetla, nestihla jsem to, Lucka mi vyděšeně řekla: „Nakloň se zpátky, u kolena mám tlačítko STOP!!!!!!!!“ A tak ho samozřejmě zmáčkla. Už jsme z toho autobusu chtěly vystoupit. Když jsme konečně vystoupily, Lucka se mě zeptala „Co sis myslela, když se nás ten řidič zeptal: Holky? Co kdybych vám dal hadr?“ Odpověděla jsem, že už ani nevím. Lucka se zasmála a řekla „Já jsem si myslela, že to je speciální místo pro uklízečky!!!!“ a tak jsme se zbytek cesty do ZUŠky smály!!!!

9. příspěvěk

Jak se Sofinka naučila plavat

Moje sestra Sofinka chodila na kroužek plavání. Postupně se přestávala bát vody a učila se plavat. Zatím uměla jenom plavat s pomůckami nebo na mělčině. Letos jsme se vypravili na dovolenou do termálních lázní Velký Medér na Slovensku. Když jsme přišli do termálních lázní, vše jsme prozkoumali. Nejvíce jsme se zdržovali v mělkém bazénu, kde se Sofinka učila líp plavat, protože tam stačila a cítila se tam bezpečně. Když jsem šla s tátou na tobogány, byla Sofinka s maminkou v mělkém bazénu, ale když jsme se s tátou vrátili, vypouštěli mělký bazén. Druhý den byl mělký bazén příliš teplý, a Sofinka do něj nemohla ponořit hlavu. A tak jsme šli do hlubšího bazénu, kde jsme přemlouvali Sofinku, aby se potopila, ale ona brečela. Byla vyděšená z představy, že bude pod vodou. Přemlouvali jsme ji hodně dlouho, ale nakonec se přece jenom potopila. A za chvíli už dělala „Spadla lžička do káféčka...“. Dokonce jsem jí vymyslela novou říkanku „Spadla Sofilžika do termokafíčka, udělala termožbluňk“. A než jsme se vrátili do apartmánu, ve kterém jsme byli ubytováni, uplavala hodněkrát asi tak 3 metry. V apartmánu jsme to oslavili melounem. Třetí den už Sofinka uplavala asi 10 metrů. Když jsme se vraceli do apartmánu, stavili jsme se ve slovenské BILLE, kde si za odměnu vybrala banánky v čokoládě. V apartmánu jsme si každý vzal 3 banánky. Čtvrtý den Sofinka závodila se mnou a s naší kamarádkou z paneláku. Potom s pomocí maminky plavala po bazéně, a já dělala torpédo, které vždy napadlo doprovodnou loď. Nakonec uplavala 15 metrů. V apartmánu jsme si dali zase banánky. A pak jsme ráno odjeli. Teď Sofinka zase chodí na kroužek plavání. Měli jsme všichni ze Sofinčina plavání velikánskou radost. Od té doby na to rádi vzpomínáme, protože to byl nádherný zážitek. Sofinka byla strašně nadšená a my jsme na ni byli pyšní.

10. příspěvěk

Ve Vietnamu I

Tyto prázdniny jsem jela na dovolenou do Vietnamu s tátou a bráchou. Můj nejlepší zážitek byl, když jsme jeli do hlavního města Ha Noi. Jeli jsme do Lang Bac, kde byl pohřben prezident Ho Chi Minh. V Lang Bac bylo mnoho informací a zajímavostí o Vietnamu, o lidech, kteří bojovali za svobodu a čest. Bylo tam i mnoho informací o panu prezidentovi. Je tam také prezientův dřevěný dům a dopisy, které psal, jeho socha a osobní věci, jeho sepsaný životopis, fotografie vojáků, kteří už zemřeli a příběhy z vietnamských válek. Bylo tam mnoho fotografií a informací, které byste ani nenašli na internetu! Všem se tam líbilo!!!! Ale zase tam bylo moc lidí! Informací tam bylo příliš moc! Také jsem viděla mrtvé tělo pana prezidenta Ho Chi Mina!!!! Po Lang Bac jsme jeli do Cong Nguyen Nuoc do aquaparku. Byla tam hodně veliká zábava!!!! Byli jsme tam 6 hodin! Byly tam třeba stánky s občerstvením, obchody se zmrzlinou, super velké tobogány, dětské klouzačky, malé bazény, skákací prkna, hluboké bazényPak tam byly ještě další parky, které měly také super atrakce!!! Třeba: horská dráha, houpačky, kolotoč, jezdící vlak, točící se chobotnice!!!! Bylo tam zhruba 20 tobogánů a obrovský bazén s vlnami. Můžete si vzít kruh a houpat se ve vodě!!! Je to fakt veliká zábava! To musíte zkusit!

11. příspěvěk

Ve Vietnamu II

Tyto prázdniny jsem byla ve Vietnamu. Bylo to super! Byla jsem v Ha Noi tam sem měla strejdu a tetu. Byla jsem v ZOO, krmila jsem krokodýly a opice. Pak jsem přijela k babičce do Phu Li, tam sem byla u spousty mých přátel, které jsem

neviděla už 6 let. Bylo tam taky čtyřleté dítě a říkalo mi teto!! Pak jsem byla v Nam Dinh, tam sem měla dědu, babičku, strejdu, tetu, bratrance a sestřenici. Byla jsem s mým strejdou ve škole, kde se učí můj bratranec od 6 ráno do 10 do večera!!! Byla jsem i v Da Nang, tam sem měla hodně blízkých. Byla jsem s mým strejdou na kopci a tam byla ta největší socha a hlavně tam bylo na ulici čisto, protože kde jsem všude byla, tam se za mnou prášilo! Byla jsem u moře, to bylo žůžo!!! Chytala jsem mušle, to jsem se vždycky s tátou svalila dolů, štěstí bylo, že nás ta voda nevzala s sebou. Pak jsme dva dny jeli vlakem do Sai Gon, tam byly starší děti než já a byla jsem pro ně jako 15letá!!! Pak jsem byla na nejvyšší hoře a tam byl Chrám, kde jsem se modlila.

Pak jsem se vrátila do Ha Noi a tam jsem chodila do školy i o prázdninách!! To byste nevydrželi!! Každý den do školy, ale škola nezačínala v 8, ale v 6!!!!a každý den ještě v 15:00 hodin chodit k paní učitelce, která mě učila víc, abych byla chytrá. A každou neděli na výlet a jak jsem byla unavená!!!!!!Pak se můj táta rozhodl, že už ve Vietnamu nebudeme žít, protože před tím můj táta říkal, že ve Vietnamu budem na vždy- Ve škole jsem měla známky 4, 3, 6. Nejhorší známka byla 0 a nejlepší 10!! Pak jsem byla v Lang Bac, tam byl pohřben prezident . Pak jsem byla na svatbě v Son Tay .Tam jsem musela zpívat a ještě tancovat, akorát že jsem nechtěla, ale stejně mě donutili. A tam bylo veliké převeliké jezero a loď. Vždycky večer jsme ze strejdou a kamarádkou šli na loď a vždycky jsme viděli myšky, které lezou po drátech. Pak jsme měli poslední večeři u babičky v Phu Li a vzhůru do letadla!!

A už mimo spoutěť další krátké příspěvky

Zážitky z prázdnin V.A

Dovolená v Chorvatsku: Andrea Fáková

O prázdninách jsem byla v Chorvatsku. Byla jsem tam s rodinou, tetou a strejdou a kamarádem Martinem. Jeli jsme lodí k vodopádům a cestou jsme viděli tři delfíny, ale asi se báli jít blíž a málo skákali.

Dovolená v Norsku: Beáta Barclíková

Byla jsem v Norsku se svým tátou. Byli jsme tam devět dní. Moc se mi tam líbilo, jeli jsme kamionem. Také jsme tam jeli velikánskou lodí

Dovolená v Chorvatsku: Markéta Baďurová

V Chorvatsku bylo nádherné teplíčko, sluníčko a hlavně moře. Jeli jsme do Splitu projet se lodí, pluli jsme na tři ostrovy, na jednom nás i pohostili.

Výlet v Praze: Vendula Rybářová

V Praze se mi moc líbilo. Např: Karlův most, chrám svatého Víta. Moc jsem se těšila do zoo, ale nakonec jsme tam nešli, protože jsme to nestihli. Mrzelo mě to. I tak jsem si výlet užila, ale bylo to jen na jeden den. Byla jsem tam s babičkou a s tetou jsme šly do restaurace na pizzu. Bylo to nádherné!

Dovolená na jižní Moravě: Kateřina Bůtorová

Bydleli jsme s rodiči v penzionu Mlýn. Jezdili jsme na hrady a na zámky. Ráno jsme vstávali brzy. Počasí bylo hezké, většinou jsme se vraceli pozdě večer. Za týden jsme navštívili tato místa: Lednice, Vranov nad Dyjí, Bítov, Znojmo.

Dovolená na Kosu: Daniela Hejzlarová

O prázdninách jsme letěli na řecký ostrov Kos. Užívali jsme si moře a chodili na výlety. Jeli jsme lodí na sopečný ostrov, jeli jsme lodí do Turecka a udělali jsme si výlet po ostrově. Byli jsme i v aquaparku. Bylo hezké počasí a dovolená byla bezva.

Dovolená v Ostravě: Zuzana Šugárová

O prázdninách jsem jela k tetě do Ostravy. Navštívili jsme mnoho míst, například Dinopark a Rožnov pod Radhoštěm. Prvních 14 dní pršelo, ale pak bylo pěkně. U tety se mi moc líbilo.

Dovolená v Rusku: Valerie Oparina

Já jsem o prázdninách letěla do Ruska. Byli jsme tam týden a moc jsem si to užila. Stihli jsme zajít za příbuznými, zajít si na nákupy a taky jsem se stihla seznámit s novými kamarádkami.

Dovolená ve Starých Splavech: Tereza Runtová

Ny výlety jsme chodili pěšky i jezdili na kole. Tahle dovolená se mi moc líbila, protože u chaty byla veliká zahrada. Nejvíce jsme se chodili koupat k Máchovu jezeru. To bylo nejlepší.

Dovolená v Tunisu: Roman Kopecký

Jednou jsem byl na dovolené s babičkou a tetou v Tunisu. Letěli jsme tam letadlem, byl to krásný zážitek. Pořád jsme byli na pláži a koupali jsme se v moři. Bylo tam moc krásné počasí, voda byla teplá a pěkně slaná. Celý den jsme měli přístup ke švédským stolům. Nejvíce mi tam chutnala zmrzlina. Tato dovolená byla super a rád bych si ji zopakoval.

Tak to byly vaše příspěvky, doufám, že se vám to všem líbí tak, jako mně, mně se líbí totiž moc. Celá redakce časopisu Dobiášek vám moc děkuje.

No a pak jak víme, máme zde na škole mnoho umělců, dokonce tu máme i přístřešek pro jedno malé zvířátko, jistě všichni víte, které to je... Pokud ne, dozvíte se to na jiné stránce. Jsou tu lidé, kteří poslali i pár básniček, o ty vás také neokrademe a všechny je tu budete mít.

A máme tu téma „CO NÁS BAVÍ“

Je to psaní, kreslení, focení

Baví vás psaní? Už jste si zkoušeli vymyslet pohádku?

Čert Popleta

Kateřina Tichá III.C

To mi jednou takhle vyprávěla stará čertí babička o čertovi Popletovi. Znělo to si takto: Byl jednou jeden čert a ten se jmenoval Popleta. A ne nadarmo! Páni, ten všechno popletl! Když měl přitopit pod kotlem, omylem hodil do ohně kámen a oheň udusil. No, byl to prostě popleta. Když Lucifer chtěl jednou poslat pro hříšnou duši, nikdo z čertů nemohl, a tak museli poslat Popletu. Sliboval, že nic nepoplete! Ale když vyletěl na zem, úplně se ztratil. Měl najít paní Magdalenu ze vsi Mokrojedy. Když konečně našel Mokrojedy i nějakou paní Magdalenu, vzal jí do pekla. Jejda, tahle paní Magdalena byla hodná, a když to Lucifer zjistil, byl moc rozzlobený. A tak poslal Popletu, aby to, co provedl, napravil. A věřte, nevěřte, od té doby už Popleta nic nepopletl.

Baví vás kreslení?

Následující strany přináší ukázkou výtvorů Patrika Horáka ze III.C (obrázek a komiks) a Pavla Štěpána ze VII.A (portréty- Poznáte nakreslené osobnosti?)

Vědci našli uvnitř
zkameněliny baryonyxe
rybí šupiny a zuby a le
také kosti brýložravého

dinosaura nazývaného
igachodon. Nevíme
zda baryonyx ostatní
dinosauři sám zabíjel
nebo zda pouze jedl
ty, které již našel mrtvé.

PATRIK HORÁK III.C

PATRIK HORÁK III.C

Básničky...

Krásný podzim

Lucie Karbanová

Ama Péčová V.B

Slunce málo svítí,
všude vadne kvítí.
Listí opadá,
je ho plná zahrada.

V lese rostou houbičky,
sbírají je babičky.
Taky v sadě pod stromem,
zobe ptáček zobákem.

Zvířata koncem podzimu,
shánějí stravu na zimu.
V zimě bude padat sníh,
pojedeme na saních.

Prázdniny

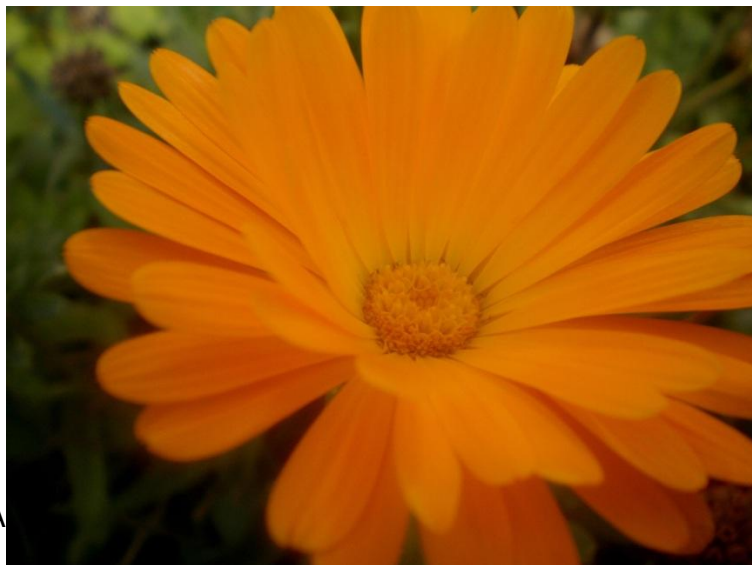
Tereza Miškovská III.C

O prázdninách byla jsem
ve středu za kopcem.
Skákala jsem na trampošce,
jezdila na koloběžce.
Na kole jsem taky byla,
Bezděz jsem si oblíbila.
Prázdniny jsou za horami,
do školy jdu zase s vámi.

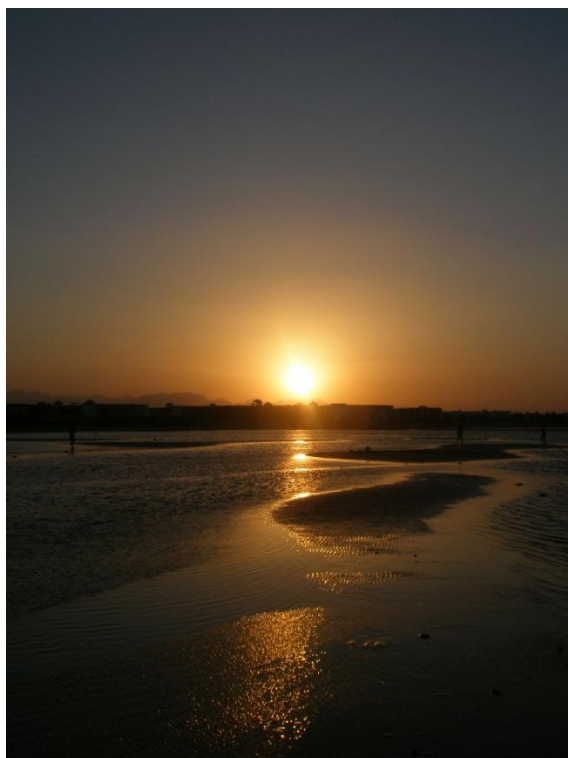

Vít Landovský III.C
Mikuláš a čert
přijdou dnes večer,
5. prosince. To bude noc!
Někdo se na ni těší,
někdo říká nic moc.
Přijde čert a Mikuláš
k nám do domu.
Třeba čertík Barnabáš,
pozveme ho ke stolu.
Dá si deset buchet,
básničku si poslechne,
Mikuláš nám nadělí!
To je pěkné pondělí.

Baví vás focení? Tak neváhejte a předvedte i vy v příštím čísle Dobiášku vaše fotografie :-)

Nikola Ničová IX.A

Linda Kodešová VIII.A

Víte, že máme ve škole malého ježka? Ne? Tak se na něj podívejte alespoň na fotce. Jmenuje se Bodlinka a starají se o něj žáci přírodovědného kroužku pod vedením paní učitelky Wachtlové. Na jaře ho vypustí zpět do přírody.

Veronika Krátká VI.A

Vyhlášení ankety Co nás baví ve škole a mimo školu?

Odpovídali žáci 3. až 9. ročníku

Co nás baví ve škole?

1. místo - tělesná výchova	240 hlasů
2. místo - přestávky	62 hlasů
3. místo - výtvarná výchova	54 hlasů
4. místo - matematika a její aplikace	39 hlasů
5. místo - informační a komunikační technologie	29 hlasů
6. místo - přírodopis	28 hlasů

Co nás baví mimo školu?

1. místo – sport (fotbal, tanec, florbal, kolo, brusle...)	291 hlasů
2. místo - počítač	77 hlasů
3. místo - kamarádi	45 hlasů
4. místo - chození ven (procházky)	23 hlasů
5. místo - malování	22 hlasů
6. místo - televize	9 hlasů

Kdo nepoznal osobnosti na portrétech, máme pro něj na závěr řešení. Jsou to v tomto pořadí: Rowan Atkinson, Chuck Norris,
Michael Jackson, Barack Obama